

PARCUL. REPER URBAN, ELEMENT IDENTITAR, SIMBOL TEMPORAL / THE PARK. URBAN LANDMARK, IDENTITY ELEMENT, TIME SYMBOL

Nicoleta Doina TEODORESCU

Conf. dr. arh. / Assoc. Prof. PhD Arch.

teo_doina@yahoo.com

Universitatea Spiru Haret, Facultatea de Arhitectură /

Spiru Haret University, Faculty of Architecture

Rezumat

Parcul urban este partea din oraș destinată promenadei, relaxării, întâlnirilor romantice. Considerat parte din natură, se uită adeseori că de fapt este teritoriu amenajat, plantat, unde aleile, luciul de apă, zonele plantate au fost proiectate, perspectivele sunt controlate prin masive plantate, arbuști sau vegetație floricolă, astfel încât parcul devine expresia unor sentimente. Parcul urban este îmbogățit cu pavilioane, monumente, statui sau pune în valoare ruine existente sau noi, spații cu destinație culturală, expoziții. Poate fi dezvoltat după scheme geometrice sau compoziții libere.

Atunci când este anexat unei clădiri reprezentative sau include o astfel de construcție, parcul capătă un caracter reprezentativ. Spațiu public organizat, cu mare pondere în economia teritoriului urban, în timp, parcul ajunge un adevărat reper urban. Un parc poate separa cartiere ale orașului, ca limită dar poate lega zonele limitrofe, ca loc de trecere, contribuind la constituirea comunității.

Uneori, parcul este asociat unor mari evenimente locale sau naționale (prin momentul constituirii sau dedicat), preluând sensul simbolic al acestora (vezi Parcul Ferdinand sau Parcul Carol).

Cuvinte cheie: parc urban, identitate, reprezentativitate, reper, simbol, loc de trecere, limită.

Abstract

The urban park is the city area reserved for promenades, recreation, romantic dates. Unanimously considered as a part of nature, people often forget that this is a man-made planted area, where alleys and water surfaces are designed, the perspectives are controlled through massive softscaping, shrubs or flowering pockets, so that the park can express a variety of feelings. The urban park is enriched with gazebos, monuments, statues or embraces the already there or man-made ruins, spaces with a cultural destination, exhibitions. It can have a development based on a geometrical structure or free compositions.

When associated to an emblematic building or integrating it, the park becomes representative too. As an organized public space, of a large weight in the economy of the urban territory, the park will reach a status of a genuine urban landmark. A park can divide districts in a city, similarly to a border but it as well connects the neighboring areas as a passing zone, thus playing an important role in building communities.

Occasionally, the parks may be associated to large local or national events, at the time of their opening to the public or dedicated, hence adopting their symbolic meaning (see Ferdinand Park or Carol Park).

Keywords: urban park, identity, representativeness, landmark, symbol, passing zone, limit

Constituirea unui parc este uneori o operațiune chiar mai dificilă decât construirea unui cartier de locuit, de exemplu. De ce? Întrebare simplă cu răspuns complex. Mai întâi, pentru că afectează o suprafață mare din corpul orașului. Mai apoi, pentru că necesită o investiție financiară inițială mare.

Putem lua în calcul și faptul că parcul urban nu aduce profit financiar direct și imediat.

Un parc urban ajunge la maturitate după un număr mare de ani. În tot acest timp trebuie îngrijit, plantat, replantat, cu fiecare anotimp, cu fiecare an.

Apoi, dar nu în ultimul rând, dispăre voința (cel mai ades politică) de a-l face să trăiască, apar alte oportunități, parcul rămâne simbol al vremurilor trecute, al celor care l-au creat, nu mai reprezintă o oportunitate de promovare a celor ce vin. La umbra copacilor seculari cresc ciupercile otrăvite ale intereselor materiale.

Parcurile Bucureștiului sunt tot atâtea exemple ce ilustrează afirmațiile anterioare.

Parcurile create pentru focalizarea interesului privitorului asupra unor construcții monumentale:

-Parcul Operei, hăcuit și sălbăticit;

-Parcul Gării de Nord, devenit lăcaș de boschetari, bine mediatizat în anii 90 peste hotare;

-Parcul Gării Obor, năpădit de asfalt, gunoi și borduri, din ce în ce mai mic;

-Parcul Circului- din ce în ce mai puțină vegetație și mai mult asfalt;

-Parcul Izvor, creat pentru a deschide perspectiva asupra măreției Casei Poporului, pe ruinele cartierului Izvor; după 30 de ani este încă un maidan, cu vegetație alogenă de stepă, adică buruieni, cu alei croite la întâmplare, fără un concept compozițional sau funcțional, loc de plimbat căței sau de evitat în toiu verii și în crivățul iernii.

Assembling a park is sometimes a more difficult operation than that of building a residential neighborhood, for example. Why? A simple question with a complex answer. First, because it affects a large area in the corpus of the city. Secondly, because it calls for an initial financial investment.

We can take into account also the fact that the urban park does not bring direct and quick financial profit. An urban park attains its maturity after a number of years. During this delay, it must be cared for, planted, replanted, each season, each year.

Then, last but not least, the (frequently political) determination disappears, other opportunities emerge, and the park stands as a symbol of the passing of times, of those who created it or in the shade of centennial trees the poisonous mushrooms of material interests grow.

The parks of Bucharest are some examples illustrating the previous assertions.

Parks created for focalizing the interest of the observer over monumental buildings:

-Opera Park, hacked and turning wild;

-Nord Station Park, turned into a homeless home, well mediatized abroad in the 90s;

-Obor Park, besieged by asphalt, garbage and curbs, getting smaller every day;

-Circus Park, with less and less vegetation and more and more asphalt every day;

-Izvor Park, created for opening the perspective over the greatness of the House of People, on the ruins of Izvor neighborhood; after thirty years, it is still a greenfield, with an allogeous steppe vegetation, namely weeds, with aimlessly cut alleys, without a compositional or functional concept, a place to go for a walk with your dog or to avoid in the middle of the summer or during the icy winds of winter.

Parcurile de cartier:

-Parcul Titan, amplasament ideal pentru noile construcții;
-Parcul Moghioroș - parcă nici nu a fost;
-Parcul Plumbuita - suport pentru garduri, felinare, băncuțe;
-Parcul Tei – ceva spațiu verde printre noile imobile.
Chiar și în facultate sunt exerciții ce propun studenților astfel de amplasamente. Greu să mai putem pretinde ulterior că parcul este un spațiu intangibil.

Marile parcuri ale Bucureștiului:

Çișmigiul se bucură în prezent de o gardă de ciubere cu tuia, așezate pe trotuar, care parazitează vizual relația Primăria Municipiului București-bulevardul Elisabeta-parc. Un trotuar larg, bine dalat, pe care stau ciuberele la rând: culmea peisagisticii dâmbovițene. Lacul este o copaie betonată, restaurantul Monte Carlo, gândit ca o terasă pe malul lacului, a devenit un complex de alimentație publică cu ceva apă în jur, aleile au gabarit carosabil și îmbrăcăminte asfaltică așijderea...

Parcul Herăstrău, devenit de curând Parcul Regele Mihai I, în ciuda faptului că există un bulevard de intrare în București ce poartă încă numele de Șoseaua București-Ploiești. De ani de zile scandalurile de construire ilegală se țin lanț și fără speranță.

Parcul Carol I pe care îl amintim abia acum, este poate exemplul cel mai potrivit pentru a înregistra avaturile unui parc.

Pentru a ne face o imagine cât mai cuprinzătoare despre ce se întâmplă în urbea noastră și cum este apreciat parcul, vom prezenta două exemple notorii: Parcul Gării Obor și Parcul Carol.

Neighborhood parks:

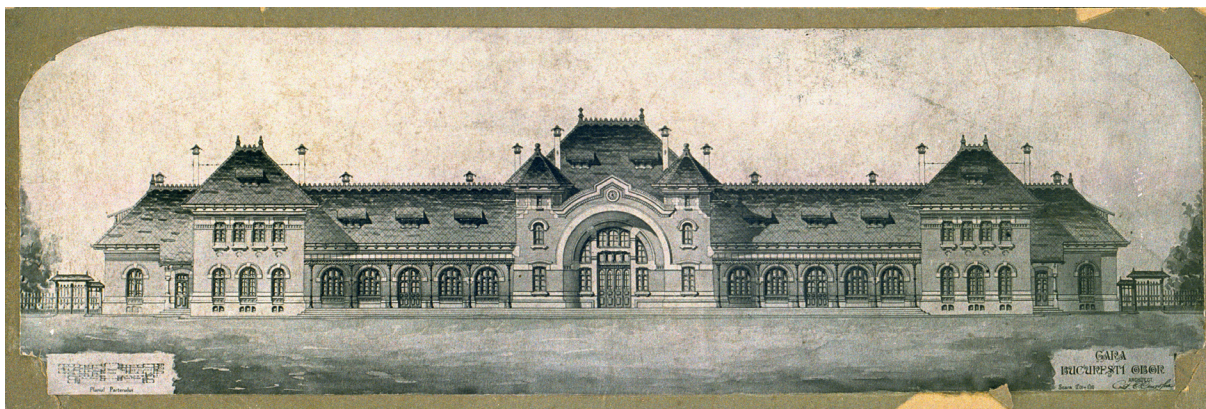
-Titan Park, an „ideal location” for new buildings;
-Moghioroș Park – as if it was never really here;
-Plumbuita Park – as a holder for fences, street lamps and benches;
- Tei Park – some green space amidst new buildings.
Even in the Faculty of architecture students had received exercises proposing this kind of building sites. After such an experience, it is hard to pretend that the park is not a place to build on.

The great parks of Bucharest:

Çișmigiul Park is blessed today with a guard of wooden planters filled with white cedar placed on the sidewalk, which obstruct visually the relationship between Bucharest City Hall, Elisabeta Boulevard and Çișmigiul Park. A large well paved sidewalk, where the wooden tubs are aligned: the apogee of the Dâmbovița landscaping. The lake is a concrete washtub, the Monte Carlo restaurant, designed as a lake terrace, became a public food administration complex with some water all around, the alleys have a car gauge and asphaltic cover too...

Herăstrău Park was recently renamed as King Michael I Park, even if an urban access road named as București-Ploiești road still exists. For many years now, the illegal building scandals were hopelessly succeeding.

It is not late to mention Carol I Park, maybe the most adequate example for recording the avatars of a park. To build a comprehensive image of what happens in our city and how the park is appreciated, we present two notorious examples: Obor Station Park and Carol Park.

Gara Obor, fațada din proiect / *Obor Station, the façade in the project.* Autor / Author: arhitect / architect Constantin C. Ciugolea

Parcul Gării Obor

Gara Obor, construită și dată în exploatare la 1 februarie 1903, element important în realizarea relației capitalei cu țara și în dezvoltarea rețelei de căi ferate a României, a funcționat o vreme ca o conexiune, întreruptă din cauza războiului, a nefinalizării investițiilor....).

Înainte de primul Război, Primăria a întreprins demersurile pentru exproprierea moșiei lui Locusteanu în vederea amenajării zonei limitrofe, în cadrul unor operațiuni urbanistice de mare amploare. După război, aceste terenuri aflate în proprietate comunală au fost destinate împroprietăririi veteranilor de război. Posibilitățile materiale reduse au lăsat zona fără locuitori chiar dacă primăria a investit în infrastructură.

După criza economică din anii 20, municipalitatea a încurajat dezvoltarea urbană oferind condiții atractive în special pentru funcționarii de stat, intelectualitate...A fost perioada în care s-a construit cartierul Cotroceni, Vergului, Ferdinand sau Vatra Luminoasă, cea din urmă fiind destinată unei categorii sociale inferioare din punct de vedere financiar și beneficiind de alte surse de finanțare. Calitativ, primele trei sunt relativ egale, cu amendamentul că cea din urmă s-a conservat cel mai bine.

Obor Station Park

Built and sworn in February 1903, Obor Station functioned as an important element in connecting the capital with the whole country and in developing the railway network of Romania, until it was interrupted by the war and the unfinished investments.

Before the First World War, the City Hall undertook the approaches for the expropriation of Locusteanu estate, relating to the design of the bordering zone, as a part of some large-scale urban planning operations. After the War, these lands owned by the community were given to the war veterans as land bounties awards. The scarcity of financial resources let the zone without inhabitants even if the City Hall made infrastructure investments.

After the economic crisis of the 20s, the municipality encouraged the urban development by offering attractive conditions especially for the civil servants and intellectuals. The neighborhoods of Cotroceni, Vergului, Ferdinand and Vatra Luminoasă were built then. The last one was destined to a financially inferior social category and had other financing sources. The first three are relatively equal in terms of quality, but the last one is better preserved.

Harta / Map, 1911

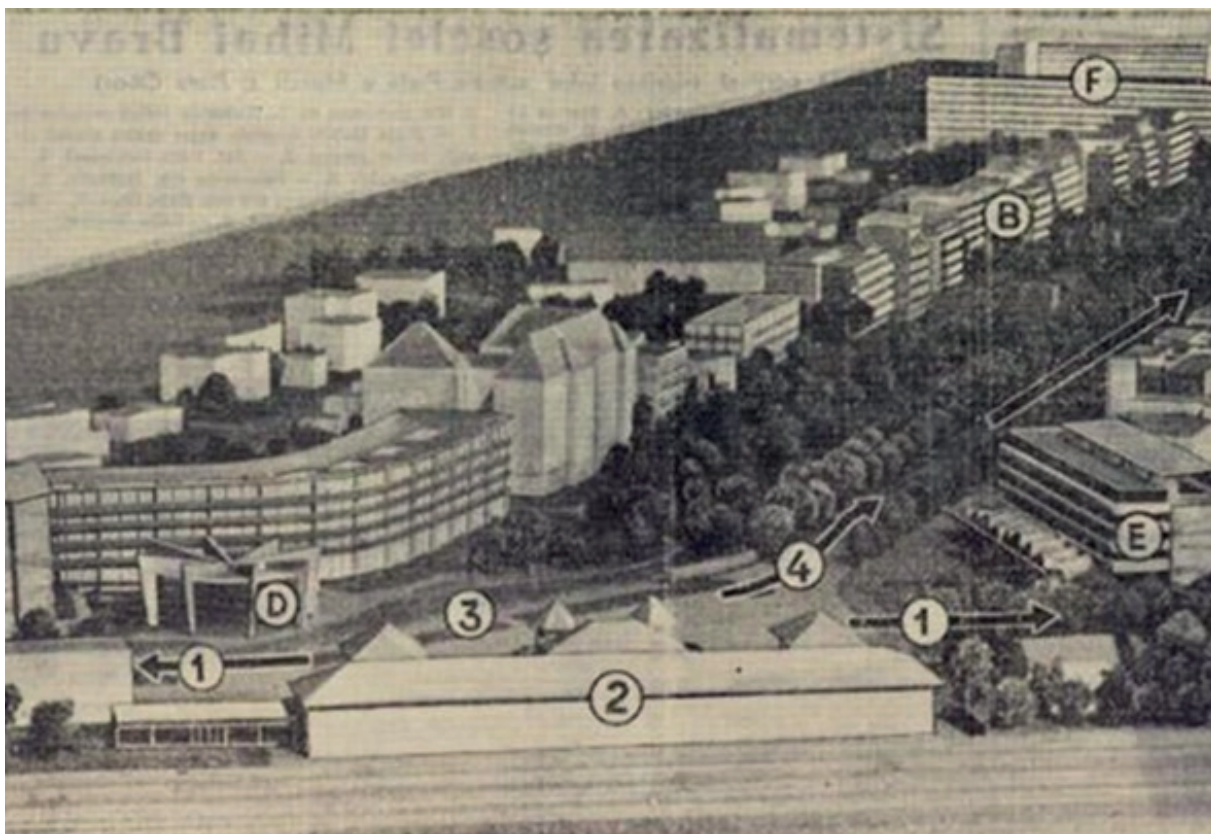
Harta / Map, 1914

Abia după amenajarea Bulevardului Ferdinand și focalizarea investițiilor urbane în această zonă, rolul Gării Obor ca element urban de prim rang s-a putut manifesta la adevărata valoare. Realizarea lotizării Ferdinand pe moșia lui Locusteanu, construirea Căminului Ministerului de Interne, a Școlii Gimnaziale Ferdinand I (inițial școală de ucenici) în 1924, ulterior a Sediului Pompierilor și a bazei sportive, a condus la creșterea atractivității loturilor generoase de teren destinate locuirii. La realizarea acestui cartier au contribuit arhitecți de prim rang precum Joja sau Simotta. Inspirată de orașele gradină, lotizarea Ferdinand bordată de prospectul generos al Bulevardului Ferdinand, era menită să ofere o imagine urbană impresionantă în ambele sensuri de parcurgere a traseului.

Only after designing Ferdinand Boulevard and focalizing the urban investments in this zone, the role of Obor Station as a first rank urban element could act as such. Ferdinand allotment on the Locusteanu estate, the Intern Affairs Ministry Hall of Residence, Ferdinand I Gymnasium School (initially apprentice school) built in 1924, then the Firemen Headquarters and the Sports Base were works leading to increase attractiveness of the generous plots dedicated to housing. Renowned architects like Joja and Simotta contributed to the design of this neighborhood. Inspired from the garden cities, Ferdinand allotment, bounded by the generous prospectus of Ferdinand Boulevard, was meant to offer an impressive urban image from both directions of the distance covered.

Planul din 1921 se numește „parcelarea terenului comunal Obor atribuit demobilizaților în proprietate conform Legii de înproprietărire din 1921” / The name of the plan from 1921 is: “the allotment of the community land of Obor given to the war veterans as land bounties awards according to the Bounty Land Law from 1921”.

Bulevardul Dimitrov la începutul anilor 60. Bordarea străzii Căminului și a frontului opus cu blocuri cu 4 etaje, lăsa un prospect larg bulevardului (parcul fiind extins până spre intersecția cu strada Eufrosin Poteca) și o perspectivă generoasă asupra gării / *Dimitrov Boulevard in the early 60s. Bordering of Căminului street and of the front across the road with four-storey residential buildings offered a generous largeness to the boulevard (the park being extended up to the intersection with Eufrosin Poteca street) and perspective over the railway station.*

Cel de-al doilea Război mondial și schimbările operate în întreaga Românie au afectat caracterul acestui cartier. Pentru o lungă perioadă, investițiile propuse nu au mai putut fi realizate, unele imobile au fost naționalizate și forțate să adăpostească locatari nepregătiți să locuiască decent în spațiile proiectate pentru persoane cu nivel de educație mai ridicat. Totuși, în ansamblu, populația a rămas stabilă, locuințele au fost moștenite din tată în fiu sau, mai rar, înstrăinate către persoane ce au apreciat calitatea zonei. Cert este că întregul cartier a rămas până astăzi o enclavă de locuire urbană cu o ținută foarte bine definită.

Mai târziu, în anii 60, au fost realizate fronturile la Bulevardul Ferdinand și Bulevardul Gării Obor, prin crearea unui ansamblu de locuințe colective cu puține niveluri, în aliniamentul străzii Căminului – proiectul a fost premiat de UAR, șef de proiect fiind profesorul Gabriel Cristea. În etapa următoare, prin 1967, când a fost posibilă construirea de apartamente proprietate personală, au fost realizate și blocurile cu multe nivele dintre bulevardul Ferdinand și strada Căminului. Acestea, realizate în sistem izolat, punct, plutesc în spațiul înverzit, dinamizând traseul bulevardului până la intrarea în parcul, acum restrâns ca dimensiune, ca o articulație cu bulevardul Gării Obor. Parcul Ferdinand, în prezent numit nepotrivit Titus Ozon, marchează perspectiva gării, articulează spațiul urban în punctul de inflexiune al celor două bulevarde. Din păcate, a fost scos din context iar relația cu gara și zona de vizavi a fost scurtcircuitată de circulația rutieră fără propunerea de alternative. Întregul cartier păstrează structura și coerența inițială, este o oază de liniște și verdeață. Parcul la care facem referire aici, prelungit semnificativ în lungul bulevardelor, ar putea constitui vestibulul intrării în oraș, fără eforturi spectaculoase. Această operațiune implică însă o atenție deosebită pentru promovarea trans-

The Second World War and the changes operated all over the country affected the character of this neighborhood. For a long period, the proposed investments could not be realized, some of the buildings were nationalized and sheltered residents who were not prepared to live decently the spaces designed for people with higher level of education. However, the number of residents had some stability, the dwellings were passed from father to son or, pretty uncommon, were alienated to people who appreciated the quality of the zone. The whole neighborhood remained until today an enclave of urban housing with a strong, well defined character.

Later, in the 60s, the fronts of Ferdinand Boulevard and Obor Station were built, by creating a low-rise collective housing ensemble, compliant to the alignment of Căminului Street – project awarded by the Romanian Union of Architects, having professor Gabriel Cristea as a project chief. In the next phase, by 1967, when building privately owned apartments became possible, the high-rise apartment blocks of flats placed between Ferdinand Boulevard and Căminului Street were raised. These residential tower blocks float over the planted place, giving a sense of dynamism to the boulevard up to the entrance of the now diminished park, acting like a hinge with the Obor Station Boulevard.

Ferdinand Park, now improperly named as Titus Ozon Park, flags the perspective of the station and acts as an urban hinge in the inflexion point of the two boulevards. Unfortunately, it has been taken out of context, and the relation with the stations and the area across the street was broken by the traffic, without alternative proposals. The whole neighborhood keeps the initial structure and coherence, as a silence and vegetation oasis. Ferdinand / Titus Ozon Park, significantly extended along the two boulevards, could become the lobby of the city, with no spectacular efforts. However, this intervention implies a special attention for the endorsement of the rail transport, the management of the road transport,

portului CFR, gestionarea celui rutier, amenajarea corespunzătoare a spațiilor, coordonarea politicilor urbane și a celor teritoriale, evident, identificarea surselor de finanțare, promovarea corespunzătoare și educarea populației.

Realizarea documentațiilor de urbanism referitoare la aceste enclave, cuprinse în PUZ Zone Protejate asigură gradul de protecție legal strict necesar. În această documentație, cu referire doar la lotizarea inițială, zona analizată este cuprinsă în Zona protejată 62 – Baicului.

Revenind la subiectul nostru de discuție – parcul - trebuie să înțelegem că nicio abordare nu poate ignora contextul prezentat anterior. Deși pare mai degrabă o grădină publică, având o suprafață puțin mai mare de 1 ha, parcul devine important prin amplasarea sa, prin relația cu vecinătățile și articularea într-o structură urbană, într-un sistem de spații plantate ce potențează calitățile spațiilor construite. Cu siguranță că în prezent imaginea pe care o percepe călătorul sosit în oraș, cu trenul sau cu mijloace rutiere, este mult diferită de cea dorită în faza inițială a proiectării. Dacă Gara Obor are o ținută ce impune chiar și în stadiul de semi-abandon în care se află, contactul cu orașul poate fi dezolant. Imaginea Parcului, ce a fost considerat decenii la rând un punct de atracție, în prezent, poate tocmai pentru că s-a realizat o reabilitare costisitoare, este mai apropiată de cea a unui cufăr de vechituri. La vremea respectivă Administrația Domeniului Public Sector 2 a raportat ca o mare realizare reabilitarea prin care în parc au fost „instalați 473 de metri liniari de gard metalic și 260 de metri de garduleț ornamental de protecție, bănci noi, 30 de coșuri de gunoi, măsuțe de șah, iar pentru copii au fost montate leagăne și alte jocuri”. Nici un cuvânt despre plantare, sistematizare verticală a terenului, plante perene și anuale, iarbă, flori, arbuști sau arbori, nici măcar despre alei sau

the adequate management of spaces, the coordination of the urban and territorial politics and obviously the identification of the finance resources, the adequate promotion and people education. The elaboration of the urban planning documentation referring to these enclaves included in the Zonal urban Plan for Protected Areas provides the essential and necessary degree of legal protection. According to this documentation, with strict reference to the initial allotment, the analyzed area is located in the Protected Area 62 – Baicului.

Going back to our topic, the park, we have to understand that any approach could not ignore the context presented above. The park, more like a public garden, with a surface hardly exceeding 1 ha, becomes very important by its location, relation with vicinities and its role as an urban hinge, in a planted spaces system enhancing the quality of the built spaces. Undeniably that at the present time the image perceived by the traveler entering the city by train or by road, is much more different from the one planned in the initial phase of the project. However, despite the impressive posture of the Station, even if it experiences a phase of semi-abandonment, the connection with the city could be desolating. At the present, the image of the park, considered for many years a pole of attraction, maybe just because it was expensively rehabilitated, is closer to that of a junk chest. At that time, the Public Domain Administration Sector 2 reported as a great achievement the rehabilitation by which in the park „473 meters of metallic fences and 260 meters of ornamental low-rise protective fences, new benches, 30 bins, chess tables, swings and other play games were installed”. Nothing about planting, land vertical systematization, perennial and annual planted, grass, flowers, shrubs and trees, nothing about alleys and pavement. The whole area is covered with kiosks, stands, random parked cars. The park could be a coagulant factor for the community, it could act as a barrier between two areas with different functions

dalaje. Toată zona este împânzită de chioşcuri, tonete, maşini parcate la întâmplare. Parcul poate fi un factor coagulant pentru comunitate, poate constitui o barieră între două zone cu funcţiuni diferite (locuire- industrie, locuire-circulaţii) între două cartiere de locuit sau poate funcţiona ca zonă de protecţie. Poate avea un caracter peisager sau pronunţat cultural; poate fi un spaţiu de tranzit sau un univers în sine, un spaţiu de relaxare destinat comunicării umane sau solitudinii, reveriei, spectacolului sau imaginii publice. Parcul reflectă mai mult decât orice altceva comunitatea căreia îi aparţine.

În speranţa sensibilizării locuitorilor şi a autorităţilor privind această zonă cu un caracter profund urban, considerăm potrivit să trecem în revistă încă o dată patrimoniul abuzat şi să regăsim resursele culturale necesare pentru a folosi şi aprecia ceea ce ne înconjoară, spaţiul cotidian miraculos. Doar aşa aceste spaţii pot deveni repere urbane şi culturale cu valoare patrimonială recunoscută.

Parcul Carol

În îndelungata sa existenţă, Parcul Carol a fost un important obiectiv cu valoare simbolică urbană, naţională, istorică şi culturală. Conceput şi amenajat pentru a celebra 40 de ani de domnie a Regelui Carol I, parcul adăpostea în 1906 Expoziţia Generală Română. În cele 165 pavilioane care o compuneau era prezentată evoluţia economică, politică, militară şi culturală a României în perioada 1866 – 1906.

Iniţiativa amenajării Parcului Carol I aparţine exclusiv lui Ion N. Lahovari, ministrul domeniilor în Guvernul George Gr. Cantacuzino (Nababul). Proiectul de lege ce autoriza Guvernul să organizeze în Bucureşti o Expoziţiune Naţională a fost votat la 3 mai 1905 de Adunarea Deputaţilor şi la 5 mai 1905 de Senat. Comisarul General al Expoziţiei a fost numit Dr. Constantin I. Istrati. Statuia doctorului C. I. Istrati¹, realizată din bronz de sculp-

(housing-industry, housing-circulations), between two residential neighborhoods or it could play the role of a protection area. It could also have a landscape or strong cultural character; it could be a transitional space or a whole universe, a space of relaxation, of human communication or solitude, of daydreaming, spectacle or public image. More than anything else, the park reflects the community it belongs to.

Hoping to sensitize the residents and the authorities regarding this strong urban area, we consider adequate to review once more the abused heritage and identify the necessary cultural resources to use and appreciate the daily miraculous space surrounding us. That is the only way these spaces could become urban and cultural benchmarks with acknowledged heritage value.

Carol Ist Park

In its long existence, Carol Park has been an objective with urban, national, historical and cultural symbolic value. Conceived and designed for celebrating the 40-years reign of King Carol Ist, the park sheltered in 1906 the General Romanian Exposition. The 165 pavilions composing it presented the economic, political, military and cultural evolution of Romania between 1866 and 1906.

The initiative of designing Carol I Park was the idea of Ion N. Lahovari, then the Ministry of the Domains in the government of George Gr. Cantacuzino (the Nabob). The Law Project authorizing the government to organize a National Exhibition in Bucharest was voted in 1905, the 3rd of May, by the Deputies Assembly, and the 5th of May by the Senate. The general commissioner of the Exhibition was Dr. Constantin I. Istrati. His statue¹, realized in bronze by sculptor Oscar Spathe, was unveiled

¹ Doctorul Istrati (1850-1918) a fost profesor universitar si membru al Academiei Romane, ministru in mai multe guverne si primar al capitalei in anul 1907.

¹ Doctor Istrati (1850-1918) was an university professor and member of the Romanian Academy, ministry in many governments and mayor of the capital in 1907.

torul Oscar Spathe, a fost inaugurată la 4 noiembrie 1928 pe un amplasament din fața Pavilionului Industriei din parc.

Proiectul a fost atribuit colectivului format din arhitect Ion D. Berindei, arhitecți diriginți fiind Ștefan Burcuș și Victor G. Stephănescu iar arhitect peisagist Édouard Redont. Inițial, a fost destinată o suprafață de 36 ha, dar la final suprafața parcului a ajuns de 41 hectare; pe 2 ha din suprafața totală a fost amenajat un mic lac de agrement.

Parcul este amenajat în stil mixt, cu o latură peisagistică dominantă, vegetația fiind amplasată în jurul Aleii Centrale construită în stil geometric. Horticultorii Samuel și Louis Leyvraz au fost desemnați să dirijeze lucrările de amenajare care au inclus sădirea a 4.206 de arbori mari, 5.983 arbori coniferi, 48.215 arbuști, de plante și flori din specii variate. Lucrările au demarat la 15 mai 1905, iar fundațiile pentru Palatul Artelor la 16 august 1905. Inaugurarea Expoziției a avut loc pe 6 iunie 1906, alături de regele Carol I fiind și regina Elisabeta, principele Ferdinand și principesa Maria.

Amenajarea Parcului într-un timp record de doar 11 luni, provocările și dificultățile cărora au trebuit să le răspundă realizatorii au condus la stabilirea unui nou palier de comunicații, la afirmarea acestei generații de români și, totodată, la consacrarea noului stil arhitectural: neo-românescul. Expoziția în sine a fost un eveniment public major, dar câștigurile reale s-au regăsit în formarea și maturizarea acestei generații, identificarea căilor de comunicare și a năzuințelor comune, stabilirea de contacte durabile în formarea echipelor.

in 1928, the 4th of November, and located in front of the Industry Pavilion in the park.

The project was attributed to the group including architect Ion D. Berindei, Ștefan Burcuș and Victor G. Stephănescu as supervisor architects and Édouard Redont as a landscape architect. Initially, the area meant to be built had been 36 ha, but at the end of the project, it increased to 41 ha; 2 ha from the total area were used for the arrangement of a small leisure lake.

The park is designed in a mixed style, with a dominant landscape part, the vegetation being located around the Central Alley built in a geometrical style. Horticulturists Samuel and Louis Leyvraz were designated to supervise the arrangement works that included the planting of 4.206 big trees, 5.983 coniferous trees, 48.215 shrubs, plants and flowers of various species. The works began in 1905, the 15th of May, and the foundations for the Palace of Arts in the 16th of August, the same year. The opening of the Exhibition took place in 1906, the 6th of June, the King Carol I being accompanied by the Queen Elisabeth the Prince Ferdinand and the Princess Maria.

The arrangement was made in record time, only 11 months. The challenges and difficulties the builders encountered lead to the establishment of a new level of communication to the break of a valuable generation of Romanians and also to the consecration of a new architectural style: the neo-Romanian. The exhibition itself has been a major public event, but the real gains were the formation and maturation of that generation, the identification of the communication channels and common aspirations, the establishment of sustainable contacts in the formation of teams.

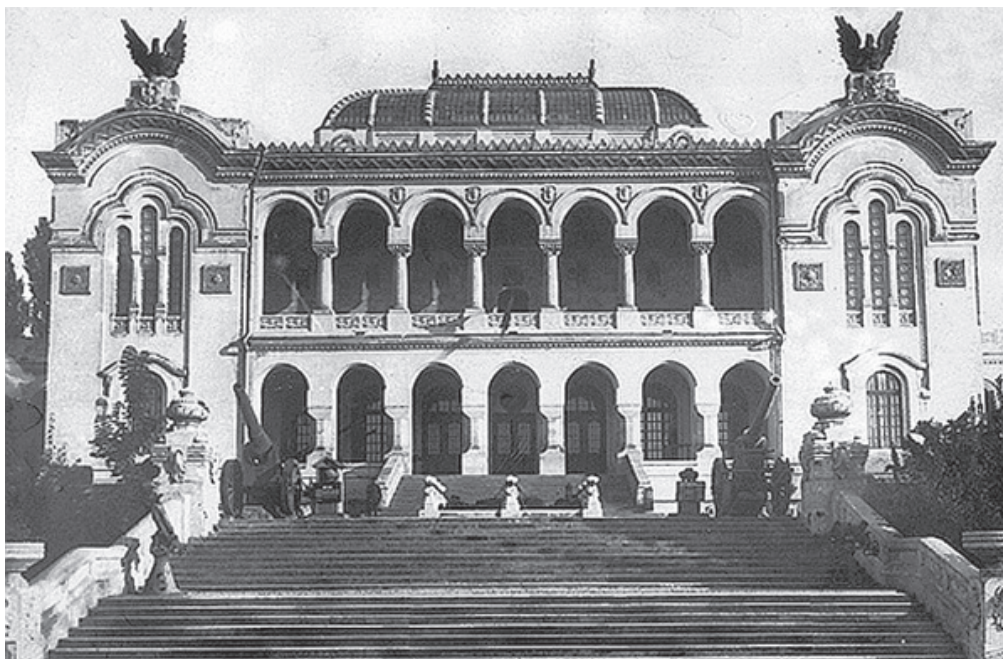
Palatul Artelor înainte de 1923 / *Palace of Arts before 1923.*

Autori / *Authors* : Grant și Perlasca, ingineri / *engineers*

Sursa / *Source*: <https://arhivadepresa.files.wordpress.com/2013/12/parccarol1920.jpg>

Palatul Artelor era piesa centrală a compoziției. Autorii sunt inginerii Grant și Perlasca . În fața sa erau amplasate trei statui, Nimfa adormită, sculptată în marmură, operă a sculptorului Filip Marin și Giganții dăltuiți în piatră de Rusciuc de sculptorii Dumitru Paciurea și Frederic Storck. În timpul regimului comunist, Nimfa adormită a fost mutată în parcul Herăstrău, iar cei doi giganți au străjuit aleea centrală a parcului Carol, aproape de intrarea dinspre Piața 11 iunie. Statuile sunt înscrise în Lista monumentelor istorice 2010 - Municipiul București - cea a lui Dumitru Paciurea la nr. crt. 2321, cod LMI B-III-m-A-20005 și cea a lui Frederic Storck la nr. crt. 2322, cod LMI B-III-m-A-20006.

The Palace of Arts was the central element of the composition. The authors are engineers Grant and Perlasca. In front of the Palace three statues – Sleeping Nymph, work of sculptor Filip Marin (marble) and two Giants, works of sculptors Dumitru Paciurea and Frederic Storck (Rusciuc stone) - are placed. During the communist regime, the three sculptures were moved: Sleeping Nymph in Herăstrău Park and the two giants on both sides of the central alley of Carol Park, close to the park entrance from 11 June Square. The statues of the two Giants are registered in the List of Historic Monuments in Romania 2010 – Bucharest (Dumitru Paciurea at curr. no. 2321, cod LMI B-III-m-A-20005; Frederic Storck at curr. no. 2322, cod LMI B-III-m-A-20006).

Palatul Artelor – Muzeul Militar din Parcul Carol / *Palace of Arts – Military Museum in Carol I Park*
 Sursa / Source: http://media.drumliber.ro/2015/02/Palatul_Artelor_-_Muzeul_Militar_din_Parcul_Carol.jpg

Gigantul / *The Giant*
 Sculptor Frederic Storck

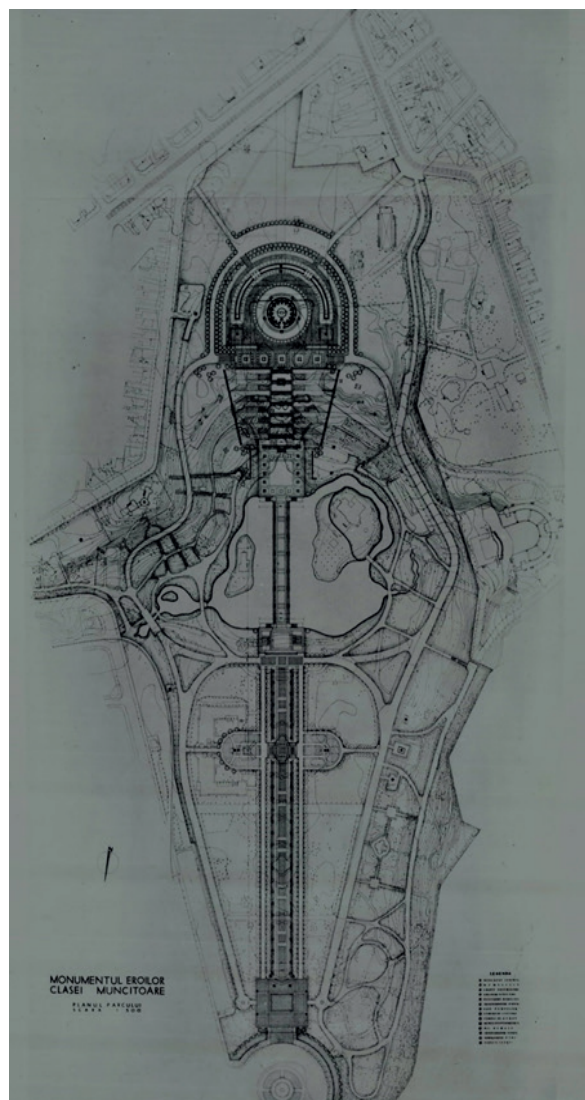
Nimfa adormită / *The Sleeping Nymph*
 Sculptor Filip Marin

Gigantul / *The Giant*
 Sculptor D. Paciurea

În 17 mai 1923, în fața Palatului Artelor, transformat în Muzeul Militar, a fost amplasat Mormântul Ostașului Necunoscut, în holul de onoare a fost așezat un grup statuar reprezentându-l pe Regele Ferdinand I sub auspiciile zeiței Victoria, iar pe pereți, au fost gravate numele ofițerilor ce s-au jertfit în război. Palatul Muzeului Militar Național a fost grav afectat de un incendiu, în anul 1938, și de Cutremurul din 1940. Acesta a fost demolat în anul 1943, pentru ca amplasamentul să fie destinat unui complex memorial - Cimitirul Eroilor Neamului, care urma să cuprindă: Monumentul Eroilor Neamului, Muzeul Militar, cimitirul propriu-zis și clădirile administrative. În toamna anului 1944 lucrările au fost sistate iar șantierul abandonat. Proiectul din anii 1942-1943, supervizat de mareșalul Ion Antonescu, fusese susținut de profesorul Alexandru Tzigara-Samurcaș. Ulterior, pe acest amplasament va fi realizat *Monumentul Eroilor Clasei Muncitoare*, autori arh. Horia Maicu și arh. Nicolae Cucu, în perioada 1959-1963. Monumentul a servit ca necropolă pentru fruntașii comuniști vreme de jumătate de secol. După 1989, reconsiderarea opțiunilor politice ale României a avut ca o consecință mutarea rămășițelor acestora și chiar demolarea monumentului. Operațiune începută dar stopată la presiunea societății civile.

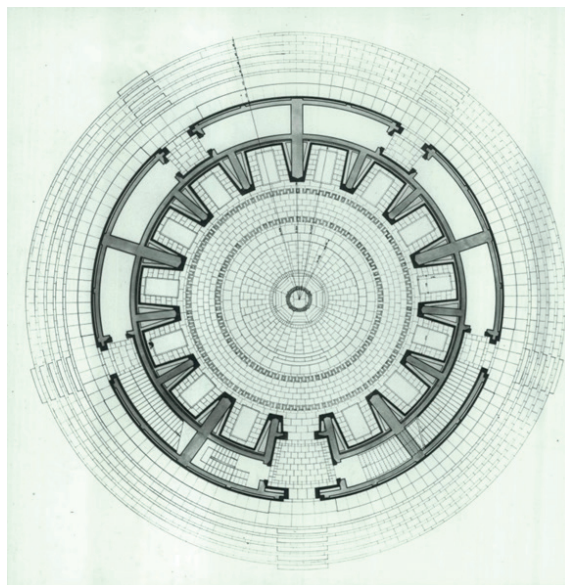
In 1923, the 17th May, in front of the Palace of Arts, transformed in the Military Museum, the Tomb of the Unknown Soldier is placed. In the Hall of Honor, a statuary group representing King Ferdinand I under the auspices of goddess Victoria was placed and on the walls were engraved the names of the officers killed during the war. The Palace of the National Military Museum was gravely affected by a fire in 1938 and an earthquake in 1940. It was demolished in 1943 and its site was meant to be used for a memorial complex – the Cemetery of the Nation's Heroes, which included: Monument dedicated to the Nation's Heroes, the Military Museum, a cemetery and some administrative buildings. In the fall of 1944, the works have been suspended and the yard abandoned. The project conceived between 1942 and 1943, supervised by marshal Ion Antonescu, had been supported by professor Alexandru Tzigara-Samurcaș. Later, the Monument of the Workers Class Heroes will be raised on this site (architects Horia Maicu and Nicolae Cucu, 1959-1963). The monument served as a necropolis for the leading communists for half a century. After 1989, the review of the political options of Romania had as a consequence the moving of the human remains and almost lead to the monument's demolition, stopped by the civil society's pressure.

Planul Parcului Carol cu propunerea Monumentului Eroilor Clasei Muncitoare /
Plan of Carol I Park including the proposal for the Monument of the Workers Class Heroes (1959-1963).

Autori / Authors: Horia Maicu, Nicolae Cucu, arhitecți / architects

Sursa / Source: Arhiva personală Horia Maicu. Colecția Daniel Balint.

Monumentul Eroilor Clasei Muncitoare, Plan / *Monument of the Workers Class Heroes, Plan.*

Autori / *Authors:* Horia Maicu, Nicolae Cucu, arhitecți / *arhitecți*

Sursa / *Source:* Arhiva personală Horia Maicu. Colecția Daniel Balint.

Monumentul Eroilor Clasei Muncitoare, Vedere de pe pod / *Monument of the Workers Class Heroes, seen from the bridge*

Sursa / *Source:* Arhiva personală Horia Maicu. Colecția Daniel Balint.

Arenele romane / *Roman Arenas*
 Autori / *Authors:* arhitect / *architect* Leonida Negrescu, inginer / *engineer* Elie Radu

Teatrul de vară supranumit *Arenele Romane* a fost proiectat de arhitectul Leonida Negrescu, colaborator la proiectul Ateneului Român, și de inginerul Elie Radu, iar la execuție a contribuit și inginerul George Constantinescu. Renovate prin intervenții minore, Arenele Romane funcționează și în prezent.

The Summer Theater, surnamed the Roman Arenas, were designed by architect Leonida Negrescu, collaborator to the project for the Romanian Athenaeum and by engineer Elie Radu. Engineer George Constantinescu assisted and contributed to the execution. The Roman Arenas are still functional, rehabilitated with minor interventions.

Pavilionul Regiei Monopolului de Stat / Pavilion of the State Monopoly Administration

Cula / Residential fortress

Hanul Muntenesc / Mountainy Inn

Sursa / Source:
<http://www.bibnat.ro/dyn-doc/EXPOZITIA%20DE%20LA%201906%20-%201.pdf>

Pavilionul Eforiei Spitalelor / Pavilion of the Hospitals Administration

Castelul lui Țepeș / Țepeș Castle

Sursa / Source: <https://historia.adhst.ro/img/articles/covers/33208-xl.jpg?1521190809>

Castelul lui Țepeș a fost construit în anul 1906 pentru a adăposti turnul de apă. Volumul puțin estetic al unui turn de apă obișnuit nu se integra deloc imaginii parcului. Așa a apărut proiectul unui turn de apă mai puțin obișnuit - Castelul lui Țepeș - construit după planurile arhitecților Ștefan Burcuș, Ion D. Berindey și Victor Ștephănescu. După Primul Război Mondial castelul a fost transformat în cazarma destinată corpului de gardă de la Mormântul Ostașului Necunoscut. După strămutarea Eroului Necunoscut la Mărășești și inaugurarea, la 30 decembrie 1963, a mausoleului, clădirea a continuat să aibă destinație militară. Din 30 septembrie 2004, prin Hotărârea de Guvern nr.1585, Castelul Vlad Țepeș (Str. Gl. Candiano Popescu, nr.6, sect. 4) a devenit sediul Oficiului Național pentru Cultul Eroilor.

Țepeș Castle has been built in 1906 to shelter the water tower. An unaesthetic water tower would have been inappropriate for the desired park image. That's how the water tower in the Carol Park became Țepeș Castle, built according to the plans conceived by architects Ștefan Burcuș, Ion D. Berindey and Victor Ștephănescu. After the First World War, the castle has been transformed in a bunkhouse sheltering the group of soldiers guarding the Tomb of the Unknown Soldier. After the displacement of the Unknown Soldier in Mărășești and the inauguration of the mausoleum on 30th December, 1963, the building continued to have a military destination. Beginning with 30th September, 2004, in conformity with the Government Decision no. 1585, Vlad Țepeș Castle (no.6, General Candiano Popescu Street, 4th sector) became the headquarters of the National Office for the Cult of Heroes.

Fântâna Zodiac / *Zodiac Fountain*. Autor / Author: arhitect Octav Doicescu
Sursa / Source: <https://2.bp.blogspot.com/>

Fântâna Zodiac, operă a arhitectului Octav Doicescu și a sculptorului Mac Constantinescu (mozaicurile reprezentând zodiile), este amplasată la intrarea în parc, în Piața Libertății, fosta Piață a Viitorului, fosta Piață Mareșal Joffre (1935). Lucrările au fost executate de arhitecții August Schmiedigen și Dorin Pavel. Fântâna a fost inaugurată în 1935 de regele Carol al II-lea al României, în cadrul festivităților incluse în Luna Bucureștilor, eveniment organizat între 9 mai și 9 iunie. Fântâna Zodiac este înscrisă în Lista monumentelor istorice 2010 - Municipiul București - la nr. crt. 2330, cod LMI B-III-m-A-2003.

The Zodiac Fountain, work of architect Octav Doicescu and sculptor Mac Constantinescu (mosaics representing the star signs), is placed at the park entrance, in the Liberty Square, former Future Square, former Marshal Joffre Square (1935). The monument has been built by architect August Schmiedigen and Dorin Pavel. The fountain has been inaugurated in 1935 by King Carol the 2nd of Romania, as part of the festivities celebrating „Luna Bucureștilor”, event organized between 9th May and 9th June. Zodiac Fountain is registered in the List of Historic Monuments (2010), Bucharest, curr. no. 2330, cod LMI B-III-m-A-2003.

Ospătăria Regală / Royal Inn

Sursa / Source: <http://cercetati.blogspot.com/2011/05/expositia-general-romana-1906-partea.html>

Nu încercăm să facem aici un inventar al lucrărilor din Parcul Carol sau un studiu istoric al acestuia, ci mai degrabă să remarcăm cum asanarea dealului Filaret prin amenajarea expoziției din 1906 a devenit un bun prilej de participare activă la istoria orașului.

În proiectul inițial au fost implicați mulți intelectuali marcanți ai vieții noastre culturale, artiști plastici, oameni politici cu mare putere în stat, transformând maidanul într-un simbol de putere și afirmare națională. Investiția, efortul și volumul de lucrări au fost cu siguranță mari, oferind însă recompensa unei atractivități ce s-a exercitat permanent în timp.

We do not try in the present paper to make an inventory of the works in Carol park or a historic study on it, but rather to remark that the draining of Filaret Hill for sheltering the Exhibition in 1906 became the best opportunity for an active contribution to the history of Bucharest.

In the initial project, many renowned intellectuals active in our cultural life, artists, politicians of high level were included, transforming a waste ground into a symbol of power and national success. The investment, the efforts and the amount of works were certainly huge, but the compensation was equal: a high level of attractiveness that perpetuated until present days.

„Aducându-ne aminte de acele zile frumoase în momentul de a închide Expoziția jubiliară, putem afirma fără sfială că munca depusă și cheltuielile făcute n'au fost în zadar... și că ideea ce am urmărit cu toții când am hotărât organizarea celei d'întăiu Expozițiuni naționale a României a fost pe deplin realizată.”² (Fragment din discursul ținut de Ion Lahovary la Arenele Romane cu ocazia solemnității închiderii Expoziției, publicat în Monitorul oficial nr. 192 din 25 noiembrie 1906, p. 7063).

Planurile inițiale au fost amendate ulterior, unele dintre edificiile construite au fost demolate, cele mai multe au destinații diferite în prezent dar important, până la urmă este faptul ca parcul își păstrează notorietatea, este în permanență obiect de interes atât pentru publicul larg cât și pentru autorități dovedind că poate oferi oportunități de imagine remarcabile. Propunerea Mitropoliei Române de a amplasa Catedrala Mântuirii Neamului în acest cadru, cu toate că a fost neinspirată și amendată ca atare ulterior, dovedește tocmai interesul pe care îl trezește Parcul, în mod permanent. Parcul Carol poartă cu mândrie urmele veacului ce a trecut, ceea ce ar putea fi refăcut ar trebui refăcut, ce nu se mai poate repara ar trebui marcat spațial spre luare aminte iar ce va mai apare, trebuie introdus cu grijă spre a nu altera imaginea de ansamblu, pentru a-i păstra atmosfera specifică. Mai trebuie să ne asumăm și istoria, chiar dacă este convenabilă sau nu, să tragem învățăminte de rigoare din greșeli sau exagerări pentru că asta suntem, oameni iar parcul este oglinda noastră.

Parcul este unul dintre exemplele cele mai bune de expresie spațială a transferului temporal al elementelor identitare.

² <http://www.bibnat.ro/dyn-doc/EXPOZITIA%20DE%20LA%201906%20-%201.pdf>

„Remembering those beautiful days when we closed the Jubilee Exhibition, we can say without false modesty that the efforts and the expenses were not in vain ... and that the idea we all followed when we decided to organize the first National Exhibition of Romania was completely and successfully realized.”² (Fragment from the discourse of Ion Lahovary at the Roman Arenas at the solemn closing of the Exhibition, published in Official Monitor no. 192 from 25 November, 1906, p. 7063).

The initial plans were then amended, some of the edifices built then were demolished, most of them were kept but have different destinations in present-day. However, the most important fact is that the park keeps its notoriety, is a permanent object of interest for the large public and for the authorities, proving that it still offers remarkable image opportunities.

Even if uninspired and hardly amended, the proposal of the Romanian Metropolitan Church to locate here the People's Salvation Cathedral proves precisely the permanent interest awaken by the Park. Carol Park proudly shows the traces of the last century, what could be restored should be restored, what could not be restored should be spatially signaled to be remembered and new elements must be carefully integrated so the overall image and specific ambiance would not be altered. We must assume history, even if we don't agree with it, we must learn from mistakes or exaggerations because we are humans. And parks are our mirror.

Parks are a very good example of spatial expression of the temporal transfer of identity elements.

² <http://www.bibnat.ro/dyn-doc/EXPOZITIA%20DE%20LA%201906%20-%201.pdf>

Aspirația Bucureștiului de a deveni Capitală Culturală Europeană, în bună măsură firească, trebuie justificată cu oferta sa. Atât timp cât nu suntem mulțumiți de ce vedem în oglindă, trebuie să ne reevaluăm puțin pozițiile și să luăm măsurile corespunzătoare.

Probabil prima opțiune și să sperăm cea mai eficientă este reintroducerea Concursului de Arhitectură, în special pentru investițiile publice majore. Licitațiile în care prețul cel mai mic are câștig de cauză își dovedesc permanent suficiența.

Restabilirea comunicării între mediul academic și practica profesională, care uneori devine confuză este desigur importantă. Volume întregi de studii pertinente pe subiecte de interes, rămân în sertare sau biblioteci iar soluțiile adoptate sunt cele de minimă rezistență.

Gestionarea relației cu administrația publică și implicarea societății civile în deciziile de interes urban sunt direcții de acțiune viabile, în care rolul urbanistului este crucial.

Omul este fericit atunci când se simte bine în pielea lui, când efortul său de mai bine nu se limitează la propriile sale trăiri sau la domeniul său privat ci atunci când regăsește în mediul ambiant, respectiv cel urban, comunicarea și răspunsul dorit la năzuințele sale, se identifică cu acesta și se simte reprezentat. Parcul, în principiu, este locul exprimării și al comunicării, al libertății personale, al desfătății și al identificării cu locul. Sau cel puțin așa ar trebui să fie.

The aspiration of Bucharest to become European Capital of Culture, mostly natural and legitimate, must be justified by its offer. As long as we are not satisfied with what we see in the mirror, we must slightly reevaluate our positions and take suitable measures.

Maybe the first option and hopefully the most efficient is to reinstate the Architecture Contest, especially for the major public investments. The calls for bids selecting as winners the cheapest offers prove again and again their sufficiency.

The reestablishment of communication between the academic environment and the professional practice, sometimes confusing for both parties, is very important. Many volumes of pertinent studies on interesting topics are abandoned in drawers or libraries and solutions of minimal resistance are adopted.

The management of the relation with the public administration and the engagement of the civil society in the decisions of urban interest are viable action directions where the role of urban planners is crucial.

Humans are happy when they feel comfortable in their skin, when their efforts to make life better go beyond their own feelings or private domain and when they find in the ambient environment, respectively the urban environment, the desired communication and answers to their wishes, when they feel represented at high standards. Parks are places of expression and communication, of personal freedom, of pleasure and appropriation. Or at least, it should be.

Bibliografie / Bibliography

BOIA, Lucian, *Germanofilia. Elita intelectuală românească în anii Primului Război Mondial*, Humanitas, București, 2010. ISBN: 978-973-50-2635-6.

CERTEAU, Michel de, *Fabula mistică*, Editura Polirom, Iași, 1996.

CĂLINESCU, George, *Istoria literaturii române de la origini pînă în prezent*, Editura Minerva, București, 1986.

DERER, Hanna, *Un alt fel de istorie, valențe culturale ale patrimoniului construit*, Editura Universitară "Ion Mincu", București, 2007.

GIURĂSCU, C. Constantin, *Istoria Bucureștilor din cele mai vechi timpuri pînă în zilele noastre*, Editura pentru Literatură, București, 1966.

ILIU, Liana, *Orașul - grădină și evoluția conceptului*, Editura Cartea Universitară, 2004.

TZIGARA-SAMURCAȘ, Alexandru, *Memorii*, vol. 1, Editura Grai și suflet - Cultura Națională, București, 1991.

TZIGARA-SAMURCAȘ, Alexandru, Arhiva UAUIM.

<https://tzigara-samurcas.uauim.ro/arhitectura-asezare/romania/17/#>

Proiecte

CIOGOLEA, C. Constantin, Gara Obor

MAICU, Horia, Arhiva de proiecte, Colecția Daniel Balint.

CRĂCIUN, Cerasela, PUZ Parcul Carol, 2005-2006

<http://www.bibnat.ro/dyn-doc/EXPOZITIA%20DE%20LA%201906%20-%201.pdf>

<http://cercetati.blogspot.com/2011/05/expositia-general-romana-1906-partea.html>

<http://www.cerasellacraciun.ro/images/arhitectura/urb5-1.jpg>

<https://historia.adhst.ro/img/articles/covers/33208-xl.jpg?1521190809>